

WK JUNIOREN 2013, RIEUX (FRANKRIJK)

Milders pakt zilver met gouden randje

Vandaag de tweede wedstrijddag en wat een dag is het geworden! Niet te geloven. Ik schreef al dat er werkelijk iedere dag iets aparts gebeurt hier. Vandaag kon dat amper want het voorspelde weer was standvastig en pas rond het middaguur zouden er wat wolken komen.

Nou die kwamen er. Het bericht bereikte mij net toen achter ons heel donkere wolken opdoemden die zich tot onweer ontwikkelden. Wat doe je dan als organisatie? Je wacht natuurlijk zo lang mogelijk om zo'n wedstrijd stil te leggen, dat is te begrijpen. Wat ik minder begrijp is dat men nu letterlijk wachtte totdat het onweer losbrak, en daarmee helse regen en wind. Resultaat? Iedereen moest uit het vak maar kon zijn spullen niet goed beschermen. Om een lang verhaal kort te maken, even later dreef er van alles door het water. Voertellen, leefnetassen en God weet wat allemaal niet meer. Niet te filmen, wat een drama!

Vanaf het moment dat we aankwamen had de zon geschenen en was het behoorlijk warm zelfs. Er stond wat meer wind dan de dag daarvoor en eigenlijk leken de visomstandigheden perfect. Toch verliep de start van de wedstrijd alles behalve volgens verwachting. De vis kwam maar heel moeilijk op gang. Eigenlijk bleef dat ook de gehele tijd zo tot aan de bui. Het was op dat moment heel lastig in te schatten hoe we ervoor stonden. Ik had in ieder geval nooit de indruk dat het goed genoeg was voor een echte comeback.

Ook ik werd eigenlijk verrast door de snelheid waarmee het onweer op ons af kwam en toen het begon was er geen redden meer aan. Ik was in vak B en kon alleen aasparaplu's vast houden tot dat alles aan voer en aas in veiligheid was gebracht. De wedstrijd werd hierna om precies te zijn 57 minuten onderbroken.

Ook wat er na de hervatting gebeurde was eigenlijk niet te bedenken. Uit het niks was het water gaan stromen, en flink ook. Je mag niet meer opnieuw zwaar aanvoeren dus je kon alleen de stek opnieuw opbouwen. Heel veel matchstokken en sliders werden snel vervangen door bolo-hengels en jawel, het duurde niet lang voordat de eerste harders werden gehaakt.

Harders zijn wel de meest uitzonderlijke vissen die bestaan. Hier zitten er dan wel veel maar ze azen erg weinig. Al sinds onze aankomst hebben we ze in soms grote aantallen gezien maar ze amper kunnen vangen. Voor het bevissen van deze vissen was het noodzaak om constant kleine harde balletjes voer bij te voeren en een zo groot mogelijke tros muggenlarven op de haak te zetten. Het bevissen van de harders liep voor ons nog niet zo slecht. Al onze vissers haakten ze, maar landen was nog wel iets anders en veel, eigenlijk gewoon teveel, harders werden verspeeld.

Bij Sjors Milders in het meest rechtse vak (Vak A, waar hij op het binnenste nummer zat) liep het allemaal redelijk. Slechts één vis verspeeld op zeven gehaakte vissen is een prima gemiddelde. Sjors finishte bovendien prima met enkele mooie vissen op de valreep en won uiteindelijk het vak met ruim zeven kilo. Dat ene punt, tezamen met de twee van gisteren leverde hem natuurlijk een

hoge eindklassering op. Ik dacht zelfs even aan de overwinning maar dat mocht niet zo zijn. Hij eindigde als tweede met hetzelfde aantal punten als de Poolse eindwinnaar maar helaas met minder gewicht. Dat is misschien iets zuurder, maar wat mij betreft is het een zilveren medaille met een hele dikke gouden rand.

Ik heb Sjors hier twee dagen zien vissen en kan met recht zeggen dat ik zelden iemand een betere wedstrijd heb zien vissen naar de mogelijkheden van de plek(ken). Ik kan me niet anders

voorstellen dan dat ook Sjors zelf, ondanks misschien wat teleurstelling over de net gemiste titel, hier later met plezier op terug kijkt en dat moet ook! Absoluut het maximale gehaald uit twee "standaard" visplekken zoals er tientallen waren langs dit parcours. Geweldig gepresteerd!

Onze andere jongens verging het ook gemiddeld beter dan gisteren. Met verder een vijf, een zeven en een twaalf behaalden we in totaal 24 punten wat een vierde plaats betekende in het dagklassement. Stijgen deden we echter niet. We passeerden wel de Italianen maar werden op onze beurt weer gepasseerd door de dagwinnaar Polen.

Hongarije won (bijna zoals gewoonlijk). Wat heeft men daar toch fantastische jeugdvisser! Ieder jaar weer zie je dat men zo goed presteert in alle leeftijdscategorieën. Zo ook nu. Men klaagde de gehele week lang steen en been over het niet onder controle kunnen krijgen van de visserij en dat ze zo weinig vingen. Tijdens het weekend viel dat dus nogal mee. Het bewijs dat je ook uit matige trainingen heel veel kunt leren over de plaatselijke visserij. Tweede werd Engeland na een geweldige tweede dag voor het verrassende Duitsland. Hoewel verrassend? Ook daar heeft men gewoon geweldige jeugd, alleen hebben zij vaak allerlei trammelant waardoor er van alles mis gaat. Nu dus niet.

Frankrijk viel buiten de medailles met hun vierde plaats en Polen kwam terug van een tiende plek na een geweldige tweede dag naar de vijfde plaats. Wij bleven zesde en dat valt me zeker niet mee. Ik zag hier echt medaillekansen. Overigens behaalden ook onze U18-mannen een dagscore van 24 punten. Daarmee eindigden ook zij als zesde op maar viereneenhalve punt van de bronzen medaille. Hier won Engeland in ieder geval met ook op de tweede dag vijf (!) klassementpunten. Tja, dan vis je gewoon alle andere teams totaal op een hoop. Bovendien bezetten zij de eerste tot en met de vierde plaats individueel. Niet normaal!

Wat een week hebben we hier gehad. Alles verliep allemaal prima, allemaal weer heel veel geleerd (wij als begeleiders niet in het minst) maar ook net niet en dat gebeurt ons te vaak.

Waar wij amper een vis gevangen kunnen krijgen tegenwoordig, moet je op plaatsen als hier (en zo is het bijna overal bij de Internationale kampioenschappen) gewoon een halve atleet zijn. Allerlei "dynamische" visserijen met constant zuiver voeren en bijvoeren en daarmee hebben wij gewoon problemen als team(s), simpelweg vanwege een gebrek aan ervaring en oefening daarin.

Verder was het een prachtweek en ook een van de meest intensieve weken van het jaar. De vissers zijn "gesloopt" en dat geldt ook voor de begeleiding.

Wij als begeleiders hebben ook weer veel goede dingen gezien waarmee we verder kunnen maar uiteindelijk gaat het hier om het resultaat. Nou dat resultaat was redelijk maar ook niet meer.